

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII. 30.216/2018/8.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Tibold Ágnes előadó bíró

. Bajnok István bíró

A felperes:

Az alperes:

Az alperes képviselője: Imre Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Imre András ügyvéd

A per tárgya: szerződés részleges érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.800/2017/4/II. számú ítélete

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Budapest Környéki Törvényszék 1.G.40.731/2016/7. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 86.100 (nyolcvanhatezer-egyszáz) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint 82.700 (nyolcvankétezer-hétszáz) felülvizsgálati eljárási költséget; megállapítja, hogy a le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes mint zálogkötelezett az alperessel mint zálogjogosulttal 2008. június 24-én - a közöttük, valamint a felperes perben nem álló adóstársa között létrejött ingatlan jelzálogjoggal biztosított hitel megnevezésű kölcsönszerződés biztosítékául, azzal egy okiratba foglaltan - jelzálogszerződést kötöttek.
- [2] A szerződés IV.1. pontja - egyebek mellett - a következő rendelkezést tartalmazta: „Ha a zálog romlása (akár a zálogtárgy állagromlása, akár egyéb ok folytán a zálogfedezet értékének csökkenése) a zálogból való kielégítést veszélyezteti, a Zálogjogosult felhívására a Zálogkötelezettek a felhívásban megszabott határidő alatt kötelesek a zálogfedezetet az eredeti

értékére kiegészíteni. Amennyiben a Zálogkötelezettek a fenti felhívás ellenére a Zálogjogosult által megszabott megfelelő határidő alatt a fedezetet az eredeti értékére nem egészítik ki, a Zálogjogosult a zálogjoggal biztosított követelés lejártá hiányában is gyakorolhatja az e zálogszerződés alapján őt megillető kielégítési jogot."

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a [2] pontban idézett szerződéses rendelkezés érvénytelen. Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209/A. § (2) bekezdésére, továbbá a fogyasztóval kötött szerződésekben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § (1) bekezdés a) és b) pontjára alapította.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a szerződéses kikötés tisztességtelensége - az rPtk. 209. § (5) bekezdésére tekintettel - nem vizsgálható, mert az megfelel az rPtk. 261. § (2) bekezdésében és 525. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltaknak. Hivatkozott arra is, hogy a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 70. §-a, valamint a jelzálog hitelintézetekről és a jelzáloglevélről szóló 1997. évi XXX. törvény által előírt kötelezettsége annak biztosítása, hogy a kölcsön megfelelő fedezettel rendelkezzen, így nyilvánvalóan nem tekinthető tisztességtelennek az olyan szerződési feltétel, amely az alperes törvényi kötelezettségének teljesítését biztosítja.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a keresettel támadott rendelkezés tisztességtelen, ezért semmis, így e szerződéses rendelkezés 2008. június 24. napjától nem jelent kötelezettséget a felperesre nézve. Megítélése szerint az rPtk. 209. § (5) bekezdésében meghatározott tiltó rendelkezés nem érvényesül, mert a támadott feltétel nem azonos az rPtk. rendelkezéseivel, és az alperes által hivatkozott további jogszabályok csupán azt mondják ki, hogy a pénzügyi intézet megfelelő fedezetet köteles biztosítani, azonban a fedezet biztosításának módját nem állapítják meg. Arról a felek a szerződésben rendelkeztek, amelynek tisztességtelensége vizsgálható.
- [6] Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a perbeli kikötés a jóhiszeműség és tisztesség követelményének sérelmével egyoldalúan és indokolatlanul a fogyasztó hátrányára bontja meg a szerződésből fakadó jogosultságok és kötelezettségek egyensúlyát. Az abban meghatározott „zálog romlása” akár a zálog állagromlása, akár a zálogfedezet értékének egyéb okból való csökkenése miatt

bekövetkezhet, míg a jogszabály csak a zálogtárgy állagának romlását nevesíti a fennálló követelés kielégítését veszélyeztető okok között. Az „egyéb ok” tartalma az rPtk. alapján nem értelmezhető és nem meghatározható, így azt a szerződésben foglaltaknak megfelelően kell értelmezni. A szerződés viszont nem tartalmaz rendelkezéseket arra nézve, hogy a fedezet kiegészítésére milyen egyéb ok szolgál. Ebből az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a támadott kikötés nem világos és nem egyértelmű, az alperes kerül abba a helyzetbe, hogy a szerződéses rendelkezés alapján meghatározza és értelmezze azokat az okokat, amelyek a zálogfedezet értékének csökkenését eredményezik.

- [7] Megállapította továbbá, hogy az rPtk. a zálogtárgy állagának romlása esetére egyértelmű következményt határoz meg, miszerint a jogosult kérheti a zálogtárgy helyreállítását vagy a veszélyeztetés mértékének megfelelő biztosíték adását. Ezzel szemben a szerződés a zálogtárgy eredeti értékére való kiegészítését írja elő a fogyasztó számára. Ennek alapján nem állapítható meg egyértelműen és világosan, hogy ez a kötelezettség a zálogjoggal terhelt dolgot érinti vagy újabb zálogtárgy bevonását, esetleg más megoldást jelent. Ekként a fogyasztóval szerződő fél értelmezheti az adott szerződéses rendelkezést és annak teljesítését, amire tekintettel a kikötés a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés a) pontja értelmében tisztességtelen.
- [8] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a tényállás és az indokolás részbeni kiegészítésével - helybenhagyta.
- [9] A másodfokú bíróság hangsúlyozta, a per tárgya kizárólag a zálogszerződés felperes által megjelölt feltételének érvénytelensége volt azonban az rPtk. 209. § (2) bekezdésének azon rendelkezésére tekintettel, miszerint a támadott feltételt a szerződés más feltételeivel és más szerződésekkel együtt kell vizsgálni, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette a kölcsönszerződés és a zálogszerződés több rendelkezésével.
- [10] Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a zálogszerződés támadott feltétele nem tartozik az rPtk. 209. § (5) bekezdése szerinti kivételek körébe, mivel a feltétel nem egyezik meg az rPtk. 262. § (1) bekezdésének tartalmával. Annál sokkal szélesebb körű kötelezettséget határoz meg a zálogkötelezett számára azzal, hogy a felelősségét kiterjeszti, nemcsak az rPtk. 261. § (2) bekezdésében szabályozott, az ő magatartására vagy mulasztására visszavezethető állagromlásra, hanem a zálogfedezet értékének bármely, akár a zálogkötelezeten kívüli okból bekövetkező csökkenése esetére is.
- [11] Az ítéletábrla kiemelte, a kölcsönszerződés adását és a zálogszerződés kötelezettjét terhelő kötelezettségek nem azonosíthatók. A zálogkötelezettet nem terheli olyan tartalmú kötelezettség, ami a kölcsönszerződés felmondásának szabályaiból levezethetően az adóst, nevezetesen, hogy a biztosíték értékének

jelentős csökkenése esetén a kölcsönre nyújtott biztosítékot köteles kiegészíteni [rPtk. 525. § (1) bekezdés c) pont]. A zálogkötelezettet terhelő egyetlen kötelezettség a zálogtárgy állagának rontásától való tartózkodási kötelezettség, ennek megsértése esetén keletkezik az rPtk. 261. § (2) bekezdése szerinti kötelezettsége.

- [12] Figyelembe vette azt, hogy a per tárgyát nem képező kölcsönszerződés I.2.b) pontja szerint a kölcsön folyósításának feltétele volt a jelzálogul lekötött ingatlanra vonatkozó, az alperest egyedüli kedvezményezettként megjelölő teljes körű vagyonszolgáltatási szerződés megkötése is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a támadott szerződési feltétel egyáltalán nem veszi figyelembe, hogy a vagyonszolgáltatás alapján történő biztosítói teljesítés a biztosíték kiegészítését jelenti, ennek következtében pedig előállhat az a helyzet, hogy az alperes egyfelől a biztosítási összeget felhasználja, másfelől a zálogtárgy állagromlására hivatkozással a fedezet kiegészítését is kéri, ami kétszeres igényérvényesítést tenne lehetővé.
- [13] Ugyancsak figyelembe vette a másodfokú bíróság a támadott szerződési feltétel értelmezése során a zálogszerződés IV.2. pontját, amely szerint a kielégítési jognak akár a zálogjoggal biztosított követelés lejártá folytán, akár egyéb okból történő megnyíltával a hitelező a kielégítési jogot bírósági végrehajtás mellőzésével akként is gyakorolhatja, hogy a zálogtárgyat maga értékesíti. Erre akkor is lehetősége van, ha a kielégítési jog megnyílására a támadott szerződési feltétel alapján, vagyis a zálogtárgy állagának romlása vagy a zálogtárgy értékének egyéb okból bekövetkező csökkenése miatt kerül sor, szemben az rPtk. 261. § (2) bekezdésén alapuló főszabállyal, az rPtk. 255. § (1) bekezdése szerinti bírósági határozat alapján, végrehajtás útján történő kielégítéssel. Ezt a diszpozitív szabályt a zálogszerződés rendelkezései (a támadott rendelkezés és a zálogszerződés IV.2. pontja) megkerülhetővé teszik. Az ítéletábra e körben hivatkozott az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-34/13. számú ügyben kifejtett elvi álláspontjára is, amiből az következik, hogy a bírósági végrehajtáson kívüli értékesítés lehetőségét biztosító szerződési feltétel annyiban és csak annyiban lehet tisztességes, amennyiben a nemzeti szabályozás nem teszi lehetetlenné vagy aránytalanul nehézé a fogyasztónak biztosított jogok védelmét, amelynek vizsgálata a nemzeti bíróság feladata. Az ítéletábra álláspontja szerint a felperes a zálogszerződés támadott rendelkezésének alkalmazása, így különösen a neki felróható állagromlás vitatása esetén is olyan helyzetbe kerül, hogy a végrehajtáson kívüli értékesítés során megkötött adásvételi szerződés érvényességét a zálogszerződés bármely kikötésének tisztességtelenségére alapítottan eredményesen nem tudja vitatni.
- [14] Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a támadott feltétel - a zálogszerződés egyéb feltételeivel és a kölcsönszerződés feltételeivel együtt vizsgálva - az rPtk. 209. §

(1) bekezdése mellett a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerint is tisztességtelen, mert lehetővé teszi, hogy az alperes a szerződésszegést, valamint a teljesítés szerződésszerűségét saját maga határozza meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet - elsőfokú ítéletre is kiterjedő - hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, a jogerős ítélet az rPtk. 209. § (1)-(2) és (5) bekezdésébe, 209/A. § (2) bekezdésébe, 261. § (2) bekezdésébe, 525. § (1) bekezdésének c) pontjába, valamint a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés a) és b) pontjába ütköző módon jogszabálysértő.
- [16] Mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy a perbeli esetben a felperes egy személyben a kölcsönszerződés adósa (személyes adós) és a zálogszerződés kötelezettje (dologi adós), ezért téves a másodfokú bíróság azon álláspontja, miszerint a támadott szerződéses rendelkezés értelmezésekor nem vehető figyelembe az rPtk. 525. § (1) bekezdésének c) pontja, amely azonnali hatályú felmondási jogot biztosít a hitelezőnek a kölcsönre nyújtott biztosíték értékének jelentős csökkenése esetén. A zálogjog járulékos jellegére tekintettel a zálogszerződés támadott kikötése nem vizsgálható a kölcsönszerződésre vonatkozó jogszabályok nélkül.
- [17] Álláspontja szerint továbbá a támadott szerződési feltétel ugyan szövegszerűen részben eltér az rPtk. 261. § (2) bekezdésében foglaltaktól, azonban jogi, gazdasági rendeltetését tekintve megfelel az rPtk. 261. § (2) bekezdésében foglalt diszpozitív szabálynak. Az nem bontja meg a fogyasztó felperes hátrányára a szerződéses jogok és kötelezettségek egyensúlyát, mert az alperest terheli az rPtk. 261. § (2) bekezdésében írt feltételek, így különösen annak bizonyítása, hogy az állagromlás vagy értékcsökkenés olyan mértékű, amely már veszélyezteti a biztosított követelés kielégítését. Előadta továbbá, a hitelező jogos igénye indokolja, hogy a zálogkötelezett az állagromláson kívüli egyéb releváns esetekre is vállalja a fedezet kiegészítését. Mindezekre tekintettel álláspontja szerint a jogerős ítélet nem adta helytálló indokát annak, hogy a támadott rendelkezés miért sértene az rPtk. 209. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakat.
- [18] Tévesnek tekintette a másodfokú bíróság azon álláspontját is, amely szerint a vagyonbiztosítási szerződés kétszeres igényérvényesítést tenne lehetővé, hiszen amennyiben a vagyonbiztosítási szerződés alapján biztosítói teljesítés történik, akkor az rPtk. 261. § (2) bekezdésében írt feltételek nem állnak fenn, mert a biztosítási összeg a zálogfedezet megfelelő kiegészítését eredményezi. Utalt arra is, hogy nem csupán biztosítási káresemény bekövetkeztekor kerülhet sor a zálogtárgy romlására.

- [19] A felülvizsgálati kérelem benyújtásakor még jogi képviselővel rendelkező felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértőnek találta.
- [21] A Kúriának a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott rPtk. 209. § (5) bekezdése alapján elsődlegesen abban kellett állást foglalnia, hogy a zálogszerződés támadott rendelkezése a jogszabály előírásának megfelel-e, így az egyáltalán tisztességtelennek minősülhet-e.
- [22] A Kúria megítélése szerint is a zálogszerződés támadott rendelkezése a jelzálogjogra vonatkozó rendelkezésben [rPtk. 261. § (2) bekezdés] nem szereplő, a zálogtárgy állagromlásán túli, „egyéb okból” bekövetkező értékcsökkenése tekintetében ténylegesen eltér a normaszövegtől, ezért tisztességtelenségének vizsgálatát az rPtk. 209. § (5) bekezdése nem zárja ki. A jogerős ítéletben foglaltaktól eltérően azonban azt a Kúria az adott ügyben nem találta tisztességtelennek.
- [23] A Kúria egyetértve a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal, jelentőséget tulajdonított annak a ténynek, hogy jelen ügyben a felperes egyaránt személyi és dologi kötelezett. A kölcsönszerződés V.1.) g./ pontja úgy rendelkezik, a hitelező a kölcsönszerződés azonnali hatályú felmondására jogosult abban az esetben, ha az rPtk. 525. § (1) és (2) bekezdéseiben foglalt bármelyik felmondási ok bekövetkezik. Az rPtk. 525. § (1) bekezdés c) pontja - a kölcsönszerződés szabályai között - azonnali hatályú felmondási jogot biztosított a hitelezőnek, ha a kölcsönre nyújtott biztosíték értéke jelentősen csökkent, és azt az adós a hitelező felszólítására nem egészíti ki. A kölcsönszerződés tehát felmondható nem állagromlás miatti, azaz egyéb okból bekövetkező jelentős értékcsökkenés esetén is a perbeli szerződésbe beemelt diszpozitív jogszabályi rendelkezés alapján. A kölcsönszerződés felmondásával esedékessé válik a kölcsön visszafizetésére vonatkozó követelés, és az adós nemteljesítése (késedelme) esetén megnyílik a kölcsönt biztosító zálogjog alapján a kielégítési jog.
- [24] Mindezt a támadott szerződési feltétel értelmezésekor a perbeli esetben nem hagyható figyelmen kívül az rPtk. 525. § (1) bekezdésének c) pontja, és annak felperesre irányadó rendelkezése, a másodfokú bíróság által is felhívott rPtk. 209. § (2) bekezdésére tekintettel sem, amely szerint egy szerződési feltétel tisztességtelen voltának megállapításakor vizsgálni kell az érintett feltételnek a szerződés más feltételeivel és más szerződésekkel való kapcsolatát.
- [25] A fentiekből következik, hogy a IV.1.) pont támadott rendelkezése

még ha szó szerint nem is egyezik meg az rPtk. 261. § (2) bekezdésének rendelkezéseivel, figyelemmel az 525. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltakra is, az adott ügyben tartalma, célja és hatása a szerződéses szabályozás hiányában is érvényesülő törvényi rendelkezéseknek felel meg. A Kúria gyakorlata szerint a perbelivel azonos tényállás mellett nem minősül tisztességtelennek a zálogfedezet kielégítést veszélyeztető mértékű értékcsökkenése esetére a zálogfedezet eredeti értékére történő kiegészítésének az előírása a kielégítési jog megnyílásának a terhe mellett. Ezzel érdemben azonosan foglalt állást több ítéletében is (Pfv.VI.21.573/2017/4.; Gfv.VII.30.715/2017/4.; Gfv.VII.30.024/2018/7.; Gfv. VII. 30.103/2018/7.).

- [26] A Kúria megítélése szerint a támadott szerződési feltétel a jogkövetkezmények szempontjából sem minősül tisztességtelennek. A kikötés szerinti: a zálogfedezet eredeti értékre való kiegészítése, és az rPtk. 261. § (2) bekezdésében szabályozott: a zálogtárgy helyreállítása, vagy a veszélyeztetés mértékének megfelelő biztosíték adása között nincs érdemi, tartalmi különbség, figyelemmel arra is, hogy a kikötés is tartalmazza azt az rPtk.-ban szereplő megszorítást, miszerint a zálogjogosult erre csak akkor hívhatja fel a zálogkötelezettet, ha az értékcsökkentés a kielégítést veszélyezteti. Az rPtk.-ban nevesített két lehetőség közül a választás kizárólagosan a zálogjogosultat illeti meg. Az nem tekinthető a diszpozitív jogszabályi előírástól való lényeges eltérésnek, ha a zálogjogosult az őt megillető választási jogot nem a kielégítés veszélyeztetettségekor, hanem már a szerződéskötéskor gyakorolja, így a szerződés nem tartalmazza a zálogtárgy helyreállítására vonatkozó felhívást mint lehetőséget. A szerződés szerinti, a zálogfedezet eredeti, a szerződésben meghatározott hitelbiztosítéki értékre való kiegészítése megfelel a szerződéskötéskor a felek által kialakított értékegyensúlynak, ugyanazt a célt szolgálja és ugyanazzal a hatással jár, mint az rPtk.-ban szabályozott, a veszélyeztetés mértékének megfelelő biztosíték adása.
- [27] Helytállóan hivatkozott az alperes felülvizsgálati kérelmében arra is, hogy a vagyonbiztosítási szerződés nem tesz lehetővé kétszeres igényérvényesítést, hiszen amennyiben a vagyonbiztosítási szerződés alapján biztosítói teljesítés történik, akkor az rPtk. 261. § (2) bekezdésében írt feltételek nem állnak fenn, mert a biztosítási összeg a zálogfedezet megfelelő kiegészítését eredményezi, figyelemmel az rPtk. 260. § (3) bekezdésére is, amely szerint a zálogtárgy elpusztulásának, illetve értékcsökkenésének pótlására szolgáló biztosítási összeg a zálogtárgy helyébe lép, illetve a zálogfedezet kiegészítésére szolgál.
- [28] A Kúria megítélése szerint az sem támasztja alá a támadott szerződéses rendelkezés tisztességtelenségét, hogy az - a zálogszerződés más rendelkezésével (IV.2. pont) együtt - a zálogtárgy állagromlás vagy egyéb ok folytán bekövetkező értékcsökkenése esetére lehetővé teszi a zálogjog bírósági

végrehajtási eljáráson kívüli érvényesítését, a zálogtárgy zálogjogosult általi értékesítését. Az rPtk. 255. § (1) bekezdése, illetve 257-258. §-ai lehetővé tették a felek erre irányuló megállapodása esetén a zálogtárgy bírósági végrehajtás mellőzésével történő értékesítését. A zálogszerződés IV.2. pontjában a felek – az rPtk. 257. §-ban foglaltaknak megfelelően – megállapodtak a zálogtárgy legalacsonyabb eladási árára vonatkozó számítási módban, illetve az értékesítésre nyitva álló határidőben. A jogerős ítélet szerint az rPtk. 261. § (2) bekezdésén alapuló kielégítési jog gyakorlása főszabály szerint az rPtk. 255. § (1) bekezdése értelmében bírósági határozat alapján, végrehajtás útján történik, ezt a szabályt azonban a zálogszerződés IV.1. és IV.2. pontjaiban foglalt rendelkezések megkerülhetővé teszik. A Kúria ezzel kapcsolatban rámutat, az rPtk. 261. § (2) bekezdése általánosságban utal a kielégítési jog gyakorolhatóságára, nem tartalmaz speciális rendelkezést az rPtk. 255. § (1) bekezdéséhez, illetve 257. §-ához képest. Erre tekintettel a kielégítési jognak az rPtk. 261. § (2) bekezdése alapján történő gyakorlása esetén is alkalmazható az rPtk. 255. § (1) bekezdése, illetve 257. §-a, vagyis ebben az esetben is történhet a kielégítési jog gyakorlása bírósági végrehajtáson kívül. Nem tekinthető ezért a jogszabály megkerülésének, ha a felek megállapodása a zálogtárgy állagának romlása vagy egyéb ok folytán bekövetkező értékcsökkenés esetére is lehetővé teszi a kielégítési jog bírósági végrehajtáson kívüli gyakorlását.

- [29] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (4) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint határozott.

Záró rész

- [30] Az eredményes felülvizsgálati kérelem alapján mindhárom fokú eljárásban pervesztes felperes köteles az alperes 48.000 Ft fellebbezési eljárási és 70.000 Ft felülvizsgálati eljárási illetékből, valamint a jogi képviseletével az első-, a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült munkadíjból álló perköltségének megfizetésre az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése szerint. A megbízási szerződés alapján megállapítani kért ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte, figyelemmel arra, hogy az ügy bonyolultságára és a több, a perbelivel azonos, illetve hasonló tényállású ügyben az alperesi védekezés azonosságára. Az ügyvédi munkadíj az áfát tartalmazza.
- [31] A felperes személyes költségmentességére tekintettel az általa le nem rótt 36.000 Ft kereseti illetéket a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [32] Az ítélet ellen a felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e)

pontja zárja ki.

- [33] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. február 12.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró, Dr. Bajnok István sk. bíró